

[Finansministeren.]

ting, som vi kender og ofte har drøftet, og som er indført i skattelovgivningen til gavn for så det ene formål, så det andet. I det gamle skattesystem kunne man gøre det; vi har mange regler i vores skattelovgivning, hvormed man søger at hjælpe folk socialt, ligesom vi også har adskillige punkter i ligningsloven og andre steder, hvor vi ad skattevejen prøver at give erhvervslivet som helhed eller særlige grupper af erhvervsdrivende en eller anden begunstigelse. Det er jo dette plus aftrappingsreglerne i den sociale lovgivning og desværre også nogle aftrappingsregler i selve skattesystemet, som betyder, at skatteyderne kan få restskat, selv om de i og for sig har gjort, hvad de skulle, har givet de oplysninger til skattemyndighederne, de skulle give, men, hvad der jo er meget naturligt, ikke helt har kunnet overse, hvorledes deres indkomstudvikling ville blive i det kommende år. Det medfører, at der sætter en aftrapning af den ene eller den anden slags ind, enten social aftrapning eller direkte i skattelovgivningen. Man kan nævne hustrufradraget, som jo er et af de fradrag, der aftrappes, og for pensionisterne har vi den særlige 3.000 kr.s forhøjelse af personfradraget, som også aftrappes, når indtægten stiger.

Alt det giver selvfølgelig et utilfredsstillende kildeskattesystem, og jeg vil meget gerne tage til indtægt det, der er sagt her i dag om, at vi skal gøre en betydelig indsats for at komme restskatterne til livs.

Jeg er altså i høj grad enig i, at hvis kildeskattesystemet skal bringes til at fungere tilfredsstillende, må vi prøve på at rense vores skattesystem, og det håber jeg så jeg får medhold i også fra konservativ side, selv om det skulle være visse erhvervsmæssige begunstigelser, man piller ud af skattesystemet; hvis man vil bevare dem, må man så sætte dem over på noget andet.

Må jeg sige om selve restskatproblemet — og her var jeg en lille smule forbavset over hr. Stetters udtalelser — at dette problem jo i allerhøjeste grad hænger sammen med, som hr. Stetter ved, at man har opkrævet kildeskatten på en forkert måde. Jeg synes ikke, det vil være rigtigt her i dag, selv om der er gjort forsøg på det, at tage en stor kildeskattedebat op, men vi ved alle sammen, at når man opkræver skatten på en 2

år gammel selvangivelse, er det i særlig grad B-skatterne, vi får restskatterne på. Vi får det også i nogen grad på A-skatterne, særlig på de højere lønindtægter, og det kan vi selvfølgelig ikke komme ud af, uden at vi gør noget ved det. Men her er vi jo heldigvis i den situation, at alle partier, dog minus de konservative, gav finansministeren en bemyndigelse til at regulere, og jeg håber, at de konservative også i dag, efter de udtalelser, hr. Stetter er kommet med, nu er med på holdet, om jeg så må sige, sådan at samtlige partier her i folketinget nu er enige om, at restskatterne skal bringes ud af verden. Og det vil altså sige, at så bliver vi nødt til — det kan vist alle forstå — at føre forskudsregistreringen op på niveau med de aktuelle indtægter. Jeg håber, jeg kan regne med, vi er enige om, at vi må bringe forskudsregistreringen op på samme niveau som de aktuelle indtægter, sådan at vi får bragt disse restskatter ned.

Men de restskatter, der er opstået i 1970-71 — og 1972 bliver desværre det værste — må vi jo slæbe med, og derfor har jeg været betænkelig ved at lave en særlig hård renteregulering for restskatterne. For der er mange mennesker, der har fået restskatter, betydelige restskatter, som i og for sig ikke selv kan gøre for det, og derfor må vi lidt længere frem.

Men jeg tager altså denne debat som udtryk for en enighed om, at vi skal have dette restskatteproblem løst, og dermed også tilslutning til, at vi bringer forskudsregistreringen op så nær, vi kan. Vi kan ikke komme helt op; vi ved jo, at indtægtsstigningen fra 1971-1973 ligger på 25-27 pct., og det er jo en fantastisk stigning; fra 1972 til 1974 regner vi med en noget lignende, formentlig højere stigning, og derfor er det klart, at en regulering med 15 pct. er langt i underkanten, og man må i hvert fald et stykke op for at få tingene til at fungere.

Må jeg endelig sige om det, der egentlig er hovedsagen i dette lovforslag, nemlig et forsøg på at imødegå de utilsigtede skattevirkninger for pensionisterne efter de ændringer, der er foretaget i selve pensionsreglerne, at her mener jeg, de konservative er enige i selve formålet: at vi skal undgå disse utilsigtede skattevirkninger. Men de har altså ment, at det blev lidt mere indviklet, end det var i forvejen, og det er jeg ikke uenig i. Det er beklageligt, at det gør det, så længe